

**ע"פ 31184/06 – מדינת ישראל נגד יוסף קלדטה, אביתר לביא, אליו
בכרסים**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 נובמבר 2014

ע"פ 31184-06-14 מדינת ישראל נ'
קלדטה ואח' עפ"ג 5844-06-14 לביא
ואח' נ' מדינת ישראל
לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

מדינת ישראל
נגד
1. יוסף קלדטה 2. אביתר לביא
3. אליו בכרסים

המערערת
נגד
המשיבים

nocchim:

ב"כ המערערת (המשיבה) עו"ד ליאת גלבוע אמיר המשיב 1 ובא כוחו עו"ד איתן כבריאן
המשיבים (המערערם) 2 - 3 ובא כוחם עו"ד יIRON פורר

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המשיבים, נאשמים בת"פ 13-06-7983 (בימ"ש השלום בראשל"צ) הורשעו על פי הוודאותיהם בקשרת קשור לפירוץ
משאיות ולגנוב מתוכן רכוש, ופריצה לחמש משאיות ובנייה רכוש מtower 4 מהן נושא חמשה אישומים כמתואר ברישא
גזר-הדין של בימ"ש קמא נושא העreau.

כל אחד מהמשיבים נידון ל- 20 חודשים מאסר לRICTO בפועל, ל- 10 חודשים מאסר על תנאי, ל- 6 חודשים מאסר על תנאי
בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לקנס בסך 1,000 ₪ ולתשלום פיצוי לבעלי המשאיות בסכום כולל של 15,000 ₪.

הureau מכוון כלפי קולת עוני המשיב בפועל וככלפי החלטת ביהם"ש קמא שלא החלט את רכובו של המשיב 1, שבו
 הגיעו המשיבים לחניון המשאיות נושא העירות.

עמוד 1

המשיבים 2 ו- 3 הגיעו ערעור על חומרת עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם בעפ"ג 14-06-5844 (בימ"ש מחוז מבחן מרכז) ופסק דין זה מתיחס לשני העורורים.

המערערת טוענת בהודעת העורור ובטיעוני באת כוחה בפנינו כי שגה ביום"ש קמא שלא החמיר בעונשי המאסר בפועל שהוטלו על המשיבים לאור חומרת התנהוגותם בעבירות נושא גזר-הדין, לאור עברם הפלילי, במיעוד זה של המשיב 1 ולאור התסקרים השיליליים שהיו בפניו ביום"ש קמא ואשר צורפו להודעת העורור.

לטענת המערערת יש מקום להשוו את עונשיים של המשיבים לפורצים לעסק, שכן מדובר בנסיבות שמהוות מקור פרנסתם של בעלייהם.

באשר להחלטת ביום"ש קמא שלא החלט את רכבו של המשיב 1 טוענת המערערת כי מדובר ברכב שבו הגיעו המשיבים לחנוך בו חנו המשאיות ומشك שמש באופן מובהק לביצוע העבירות נושא גזר-הדין.

ב"כ המשיבים 2 ו- 3 (נאשימים 2 ו- 3 בת"פ 13-06-7983, ביום"ש השלום בראשל"צ) טוען בהודעת העורור ובטיעוני בפנינו כי ביום"ש קמא החמיר עם המשיבים בכך שלא התחשב בנסיבותם האישיות, ובמיוחד במצבו הרפואי של המשיב 3, כדי שתוארו בתסקרי שירות המבחן שהיו בפנוי, וזאת גם אם בסופם של התסקרים לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית לגבי המשיבים.

ב"כ המשיבים 2 ו- 3 טוען כי יש להבחין בין עונש המאסר שלו ראוים המשיבים 2 ו- 3 לבין עונש המאסר שהוטל על המשיב 1 לאור ההבדל המשמעותי בעברם הפלילי, שהוא קל יחסית לעומת עברו הפלילי של המשיב 1.

עיוון בגזר-הדין של ביום"ש קמא מעלה כי הוא נתן דעתו לכל האמור בטיעוני ב"כ הצדדים בטיעוניהם, ובצדק,atti התייחס בחומרה לתנהוגותם של המשיבים נושא גזר-הדין שכן מדובר בפגיעה משמעותית של המשיבים באינטרסים המוגנים של בעלי המשאיות ובצדק, ראה ביום"ש קמא לנכון להתייחס לנזק שנגרם לכל בעל משאית נזק נפרד ולא ראה את כל העבירות נושא גזר-הדין כתוצאה של אירוע אחד, גם אם ארעו באותו זמן ובאותו מקום.

בימ"ש קבע נכונה את מתחם העונש הולם למשיבים אשר פגעו באופן משמעותי בזכותם הבסיסית של בעלי המשאיות לקניין ובהחשת הבטיחו להם כאשר החנכו את משאיותיהם בחנוך מסודר בתחום העיר ראשל"צ.

כך גם צדק ביום"ש קמא כאשר קבע כי מדובר בעבירות נפוצות שפוגעות בשם הציבור וכי במקרה זה יש לראות חומרה ראוייה בכך שהעבירות בוצעו בצוותא, לאחר תכנון מוקדם, ותוך שהמשיבים מגעים למקום ביצוע העבירות ברכבו של המשיב 1.

בימ"ש קמא גם לא התעלם מהנסיבות לקולא שנטענו בפנינו ובפנינו על ידי ב"כ המשיבים ובצדק ייחס משמעות לחומרה לעברם הפלילי ולהיעדר המלצה טיפולית בתסקרי שירות המבחן.

חרף האמור לעיל, אנו סבורים כי מן הראי היה להחמיר בעונשו של המשיב 1 לעומת עונשיים של המשיבים 2 ו- 3 אשר הוא עונש ראוי בהתחשב במידיניות הענישה הנהוגה כאשר מדובר בפגיעה ברכשו של הזולת כפי שפגעו המשיבים 2 ו- 3 שכן עברו הפלילי של המשיב 1 מכוביד מזה של המשיבים 2 ו- 3 כדי שהדבר בא לידי ביטוי בגילוונות הרשות התקודמות שהו בימי"ש קמא ואשר הוציאו גם בפנינו.

כך מן הרואי היה לחליט את רכבו של המחשב 1, אשר שימש את המש��בים להגעה למקום ביצוע העבירות וקביעת ביהם"ש קמא בענין זה בסיפא גזר-הדין לפיה "אין עסקין ברוכב ששימש באופן מובהק לביצוע העבירות בבחינת אמצעי בלבד און", איננה מצדיקה את החלטתו שלא לחליט את הרכב של המחשב 1 שכן גם אם המש��בים היו יכולים להשתמש באמצעותו אחר כדי להגיע למקום ביצוע העבירות הרי הם בחרו לעשות שימוש ברכבו של המחשב 1, במסגרת התכונן המשותף ובמסגרת הביצוע בצוותא.

ל孔לת עונשו של המשיב 1, אשר אנו סבורים שיש להחמיר בו לעומת העונש שנגזר על ידי בימ"ש קמא, אנו לוקחים בחשבון את תחילת ההליך הטיפולי שמבצע המשיב בבית סוהר חרמון כפי שהדבר בא לידי ביטוי בזיכרון של העו"ס לפיו המשיב סיים את הליך האבחון ושולב בתאריך 29.10.14 במחלקה הטיפולוגית במרכז הטיפולי להתמכויות בכלל חרמן.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור לפני המשכיבים 2 ו- 3 ודוחים את הערעור של משכיבים 2 ו- 3.

אנו מקבלים את הערכו כלפי עונש המאסר שהוטל על ידי בימ"ש קמא על המושב 1 וקובעים כי ירצה 26 חודשים מאסר בגין תקופת החלה מיום 21.5.13 ועד יום 1.7.13.

30,000 לגורם מדינת ישראל אשר יופקדו תוך 45 ימים מיום רג'וותה ימ"ש זכי

יבר מלהי נזק הדרוי רמת' 7983-06-13 (רימ"א השלום בראשל") ועמדו בנסיבות

המשיבים 2 ו- 3 יתיצבו לריצוי מסטרם בבית סוהר הדרים, ביום 28.12.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשבישותם תעוזת זהות וגזר הדין של ביהם"ש קמא.

על ב"כ המשיבים לתאם את הכניסה למסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס,
טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע בביים"ש קמא יעדכו בהתאם לתקופם עד להתייעבות המשיבים 2 ו- 3 לריצוי עונשם.

ניתן והודיע היום א' כסלו
תשע"ה, 23/11/2014
במועד ב'כ הצדדים
והמשיבים.

אהרון מקובר, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד